

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobkyně: **Ing. J. K.**, zastoupená Mgr. Pavlem Palatickým, advokátem se sídlem Údolní 567/33, Brno, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Společenství vlastníků Gercenova 851 - 854**, se sídlem Gercenova 852/4, Praha 10, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 7. 2017, č. j. MHMP 1098293/2017, sp. zn. S-MHMP 1097765/2017/STR, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 11. 2018, č. j. 9 A 168/2017 – 103, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.
- II. Žalobkyni **se ukládá** zaplatit ve lhůtě jednoho týdne od doručení tohoto usnesení soudní poplatek ve výši 1000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Úřad městské části Praha 15, odbor stavební (dále jen „stavební úřad“) vydal dne 13. 12. 2016 usnesení č. j. ÚMČ P15 61733/2016/OST/Ahe o zastavení řízení o dodatečném povolení stavby, neboť žalobkyni a jejímu manželovi se nepodařilo odstranit vady žádosti podané dle § 129 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) (dále jen „stavební zákon“) ve stanovené lhůtě. Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) usnesení stavebního úřadu potvrdil a odvolání zamítl. Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) žalobu žalobkyně v záhlaví označeným rozsudkem (dále jen „napadený rozsudek“) zamítl.

[2] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala proti napadenému rozsudku kasační stížnost spojenou s návrhem na přiznání odkladného účinku. Uvádí, že v současné době je správní rozhodnutí o zastavení řízení o dodatečném povolení stavby pravomocné, čímž odpadla překážka pro pokračování v řízení o jejím odstranění dle § 129 stavebního zákona. Stěžovatelce proto hrozí vznik skutečné nenahraditelné újmy v souvislosti s očekávaným rozhodnutím o odstranění stavby.

[3] Žalovaný se k návrhu na odkladný účinek vyjádřil tak, že s přiznáním odkladného účinku nesouhlasí.

[4] Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Jde o institut výjimečný, jehož účelem je ochránit adresáta veřejné správy před případnými neodstranitelnými negativními následky aktu veřejné správy (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2012, č. j. 2 As 132/2011 - 115, dostupné, stejně jako ostatní zde citovaná rozhodnutí, na www.nssoud.cz).

[5] Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatelku nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovateli oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na konkrétní situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel, jenž musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností vznik újmy vyvozuje a uvést její intenzitu (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2015, č. j. 2 As 218/2015 – 50 či ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 – 32). Stěžovatelem uvedená tvrzení musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu (resp. s napadeným správním rozhodnutím) obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma přitom musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[7] Nejvyšší správní soud v posuzovaném případě nedospěl k závěru, že by výkon nebo jiné právní následky napadeného rozsudku krajského soudu (resp. napadeného správního rozhodnutí) znamenaly pro stěžovatelku nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, resp. veřejnému zájmu.

[8] Odstranění stavby nepochybně představuje citelnou újmu, jelikož jednoznačně může vést k nevratnému porušení práv stavebníka, které by již nebylo možné zhojit ani případným rozhodnutím v jeho prospěch, jež by v takovém případě bylo pouze akademického charakteru a nemohlo by mu poskytnout jinou než pouze hypotetickou ochranu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 1. 2017, č. j. 2 As 333/2016 – 52, ze dne 15. 6. 2016, č. j. 6 As 107/2016 – 40 či ze dne 10. 11. 2015, č. j. 6 As 230/2015 – 17). Předmětem soudního přezkumu však v posuzovaném případě není rozhodnutí o odstranění stavby, nýbrž rozhodnutí o zastavení řízení o dodatečném povolení stavby.

[9] Řízení o dodatečném povolení stavby není součástí řízení o odstranění stavby; jedná se o samostatné řízení s odlišným předmětem. Na rozdíl od předešlé právní úpravy [srov. § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu

pokračování

(stavební zákon)], současný stavební zákon vychází z toho, že i přes vzájemnou návaznost jde o samostatná řízení s odlišným předmětem. Dle § 129 odst. 2 stavebního zákona: „[P]okud stavebník nebo vlastník stavby požádá ve stanovené lhůtě o její dodatečné povolení, stavební úřad přeruší řízení o odstranění stavby a vede řízení o podané žádosti“. Také judikatura dovodila, že podání žádosti o dodatečné povolení stavby má za následek zahájení nového řízení (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 10. 2010, č. j. 1 As 51/2010 – 214). Stavba, která je předmětem sporu, je fakticky dostavena a užívána v plném rozsahu, napadeným rozhodnutím bylo pouze zastaveno řízení o žádosti o dodatečné stavební povolení vztahující se k této stavbě. Odstranění stavby prozatím nařízeno nebylo. Teprve v případě naplnění podmínek pro exekuci rozhodnutí o nařízení odstranění stavby by bylo lze uvažovat o hrozbě nenahraditelné újmy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2016, č. j. 6 As 129/2016 – 19 či ze dne 10. 11. 2010, č. j. 1 As 96/2010 – 121).

[10] Nejvyšší správní soud na základě výše uvedených důvodů shledal, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nejsou naplněny. Hrozící následek v podobě povinnosti odstranit stavbu není bezprostředně spojen s dopady výsledku řízení o dodatečném povolení stavby, ale až s účinky případného navazujícího rozhodnutí o odstranění stavby. Proto Nejvyšší správní soud odkladný účinek kasační stížnosti žalobkyně nepřiznal.

[11] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že usnesení o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, publ. pod č. 1072/2007 Sb. NSS). Ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly, může Nejvyšší správní soud toto usnesení i bez návrhu zrušit (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.).

[12] Vzhledem k tomu, že podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá dle položky 20 sazebníku poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, poplatkové povinnosti a stěžovatelka nespadá mezi osoby osvobozené od povinnosti soudní poplatek hradit, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto usnesení. Soudní poplatek ve výši 1000 Kč je možno uhradit v kolcích vylepením na vyznačeném místě v příloze tohoto usnesení (po připojení svého podpisu jej stěžovatelka zašle zpět Nejvyššímu správnímu soudu), případně v hotovosti na podkladně soudu anebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: 3703 – 46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno, závazný variabilní symbol pro identifikaci platby: 1020442618.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. ledna 2019

JUDr. Karel Šimka
předseda

senátu

Nejvyšší správní soud
Moravské náměstí 6
Brno

sp. zn. 2 As 426/2018

Vyhovuji výzvě a zasílám v kolkových známkách určený soudní poplatek.

podpis

Místo pro nalepení kolkových známek: